Lietas Nr. 11520091315
Lietas arhīva Nr. K28-0245-16/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2016.gada 19.septembrī

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa
tiesnesis J. Stūrmanis
piedaloties prokurorei V. Soldatovai,
aizstāvei zvērinātai advokātei P. Janulei,
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Daugavgrīvas ielā 58,
krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā.
Tiesas izmeklēšanas laikā tiesa,

konstatēja:

/pers. A/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas) un atrodoties alkohola ietekmē, proti,

2015.gada 17.novembrī ap plkst.01.59 /pers. A/, personas kods /personas kods/, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 39.1.1.punkta un 39.4.punkta prasības, vadīja /pers. B/, personas kods /personas kods/, piederošo transportlīdzekli AUDI 100, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, ar kuru brauca pa Slokas ielu no Mārtiņa ielas puses Kalnciema ielas virzienā, Rīgā bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas) un atrodoties alkohola ietekmē. Minimālā alkohola koncentrācija /pers. A/ izelpotajā gaisā konstatēta 0,29 promiles.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā (Krimināllikuma redakcijā līdz 2015.gada 2.decembrim).

Tiesas sēdē apsūdzētais savu vainu inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā, kāds paredzēta Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā, atzina pilnībā un pieteica tiesai lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, paskaidrojot, ka viņam ir saprotamas pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālās sekas. Izdarīto nožēloja.

Noklausījusies procesa dalībnieku viedokli par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu, kā arī izskaidrojusi pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta noteikumiem, pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošos datus.

Pārbaudot lietas materiālus, kas raksturo apsūdzētā personību, tiesa konstatēja, ka /pers. A/, personas kods /personas kods/, paziņotā dzīvesvieta /adrese A/, ir otrās grupas invalīds, pēc paša vārdiem strādā SIA "/Nosaukums/" par galdnieka palīgu, ir Latvijas pilsonis, ar vidējo speciālo izglītību, agrāk nav tiesāts, nav precējies, apgādībā neviena persona neatrodas.

Apsūdzētā vaina Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pierādīta pilnībā ar visiem lietas materiāliem to kopībā un savstarpējā saistībā, viņa darbības atbilstoši kvalificētas, pierādījumu analīze un to uzskaitīšana nav nepieciešama.

Apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas un saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu atzīstams par mazāk smagu noziegumu.

Nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Ņemot vērā augstāk minēto, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, tiesa atzīst, ka soda mērķi - sodīt apsūdzēto par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai apsūdzētais pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, var panākt kā sodu apsūdzētajam nosakot brīvības atņemšanu.

Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais ir otrās grupas invalīds, tāpēc sodu nav iespējams noteikt piespiedu darbu, vai naudas soda veidā.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, apsūdzētā atbildību mīkstinošs apstāklis ir savas vainas vaļsirdīga atzīšana un izdarītā nožēlošana.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. pantu atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

Ņemot vērā augstāk minēto, apsūdzētā atbildību mīkstinošo apstākli un pastiprinošo apstākļu neesamību, tiesa atzīst, ka soda mērs apsūdzētajam nosakāms piemērojot brīvības atņemšanas sodu tuvāk minimāli iespējamam apmēram.

Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 21.pantu izmantoja savas tiesības sadarboties ar tiesu, izvēloties vienkāršāku procesa veidu, tāpēc nepiemēro reālu brīvības atņemšanu.

Ņemot vērā, ka apsūdzētais savu vainu atzina un nožēlo izdarīto un apsola vairs neizdarīt likumpārkāpumus, bez tam tiesa nav ieguvusi tādus personību negatīvi raksturojošus pierādījumus, kas liecinātu par to, ka apsūdzētais ir tik sabiedriski bīstams, ka viņš jāizolē no sabiedrības soda izciešanai, tiesa uzskata par iespējamu piemērot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus.

Krimināllikuma 55.panta piemērošana nozīmē, ka tiesa nolemj sodu neizpildīt, ja notiesātais pārbaudes laikā neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošā likumā paredzētos un Valsts probācijas dienesta noteiktos pienākumus.

Ņemot vērā to, ka apsūdzētais vadīja transportlīdzekli alkohola reibumā, bez noteiktā kārtībā iegūtas transporta līdzekļa vadītāja apliecības, tādejādi ignorējot Ceļu satiksmes noteikumus un transporta līdzekļa drošas vadīšanas pamatprincipus, apdraudēja savu un citu cilvēku veselību un dzīvību, līdz ar to tiesa atzīst, ka apsūdzētajam piemērojams obligātais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, lai liegtu iespēju šādu tiesību iegūšanai. Bez tam tiesa atzīst, ka nav lietderīgi piemērot Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzēto papildsodu - mantas konfiskāciju, jo

apsūdzētajam pirmstiesas kriminālprocesā nekāda manta konstatēta netika.

Apsūdzētajam piemērots drošības līdzeklis- uzturēšanās noteiktā vietā.

Apsūdzētais pirmās instances tiesas sēdē saņēma no valsts apmaksātus advokātu pakalpojumus, tiesa uzskata, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta ceturto daļu apsūdzēto var atbrīvot no procesuālo izdevumu piedziņas, jo viņš ir otrās grupas invalīds.

Ņemot vērā iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 524., 527., 528., 529. pantu, tiesa

nosprieda:

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā, un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 3 (trīs) gadiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55. pantu /pers. A/ brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacītu ar pārbaudes laiku uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Drošības līdzekli /pers. A/, – uzturēšanās noteiktā vietā, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā, atcelt.

/pers. A/ no procesuālajiem izdevumiem 65 EUR (sešdesmit pieci *euro*) apmērā par advokāta darbu kriminālprocesā atbrīvot, sedzot tos no valsts līdzekļiem

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā no nolēmuma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta ceturto daļu tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2016.gada 19.septembra.

Tiesnesis J. Stūrmanis